

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

اجتہاد

در باحت اعظامی

حث

علامه شیخ محمد رضا حبیبی

تحقيق و تدوین

سید نصرالله موسوی منش

سُرشناسه	: جعفری، محمد رضا، ۱۳۱۰ - ۱۳۸۹ ش.
عنوان و نام پدیدآور	: اجتہاد در مباحث اعتقادی / تقریر مباحث علامه محمد رضا جعفری؛ تحقیق و تدوین سید نصرالله موسوی منش.
مشخصات نشر	: قم: رسالت، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهري	: ۹۶ ص.
شابک	: ISBN : 978 - 622 - 93623 - 1 - 4 - 1
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا
یادداشت	: کتابنامه: ص ۸۴ - ۹۱.
موضوع	: اجتہاد و تقليد (Ijtihad and taglid*)
موضوع	: اجتہاد و تقليد -- جنبه‌های قرآنی Ijtihad and taglid -- Qur'anic traching*
موضوع	: اجتہاد و تقليد -- احادیث (Ijtihad and taglid -- Hadiths*)
موضوع	: شیعه -- عقاید (Shiáh -- Doctrines)
رده بندي کنگره	: BP 167 :
رده بندي دیوبیه	: ۲۹۷/۳۱ :
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۲۹۵۱۹۱ :

امثلهات رسالت

اجتہاد در مباحث اعتقادی

تقریر مباحث : علامه شیخ محمد رضا جعفری ئیڈ

تحقیق و تدوین : سید نصرالله موسوی منش

چاپ اول / ۱۴۰۲

شمارگان ۱۰۰ نسخه

شابک: ۱ - ۴ - ۶۲۲ - ۹۳۶۲۳ - ۹۷۸

سفر بلياد

دنيا امروز، دنيا رقابت فشرده در عرصه‌ی عرضه‌ی اطلاعات و تبادل يافته‌هاست. فراوانی انتشار مطالب به گونه‌ای است که اين دوره را به حق دوره‌ی انفجار اطلاعات نام نهاده‌اند، تا آن جا که مجال تفکر و نقادي را از انسان می‌گيرد.

در همين فضاي پُر تنش و پُر شتاب، بي‌مايگي و آلوچگي پرخواز مطالب منتشر شده، در کنار تحریف عمدى و دست‌اندازى به حقایق، عوامل دیگري است که مانع از شکل‌گيری تفکر و نقادي می‌شود. در چنین فضایی، پژوهش و بیان و ترويج اندیشه‌ها به زبان علمی و استدلالی، مهم‌ترین ضرورت هر مكتب برای حضور در اين آوردگاه شتابنده و بي‌امان است.

حقایق بالnde در مكتب شیعه، شجره‌ی طیبه‌ای است که ریشه در فطرت الهی انسان دارد و شاخه‌هایش در ذهن و اندیشه‌ی آدمیان است. این بنای پایدار، بر آن زیر بنای استوار ساخته شده و شکوهمندانه چون کوه، در برابر دیگر مكاتب فکری می‌بالد و سر می‌فرازد.

در عین حال وظیفه‌ی دانشمندان و عالمان شیعه است که با تمام توان برای نجاتِ نااگاهان بکوشند و آنان را به راه حق هدایت نهایند؛ زیرا با کوتاهی در این مهم، شریک انحراف گمراهان خواهند بود.

در گفتار نورانی خاندان رسالت، اوصاف و ویژگی‌های متعددی برای عالمان و دانشمندان دینی بیان گردیده است. امام حسن عسکری علیه السلام در حدیثی به نقل از امام صادق علیه السلام عالمان شیعه را مرزبانان و سنگرداران حريم دین در مقابله با ابليس و یاران او معرفی کرده و می‌فرماید:

«علمائی شیعه مرزبانانی هستند که بر مرزهای ایمان مردم در برابر ابليس و پیروانش به مرزبانی می‌پردازند. آنان را از هجوم به ضعفای شیعه بازمی‌دارند و شیعه را از تسلط ابليس و یاران ناپاکش مصون و محفوظ نگه می‌دارند. آگاه باشید، آن کس از شیعیان که چنین وظیفه‌ای را بر عهده می‌گیرد؛ هزار هزار مرتبه برتر از مجاهدی است که با (دشمنان آن روزگار) روم و ترک و خزر جهاد می‌کند؛ زیرا وی از دین دوستان ما دفاع می‌کند و دیگری از بدن‌هایشان».¹

¹. مجلسی، بحار الأنوار، ج ۲، ص ۵.

همچنین آن امام همام^{علیه السلام} در حدیث دیگری، عالم را سرپرست یتیمان آل محمد^{علیهم السلام} خوانده و می‌فرماید:

«امام حسین^{علیه السلام} فرمود: هر کس یتیمی از ما را که به ما دسترسی ندارد، سرپرستی کند و از علوم ما که نصیب او شده در اختیار وی (آن یتیم) قرار دهد و او را راهنمایی و هدایت نماید، خداوند عزوجل می‌فرماید: ای بنده‌ی بخششده و غمخوار، من به کرم و بخشندگی از تو سزاوارتم. ای فرشتگان من، به تعداد هر حرف که به او آموخته است، هزار هزار قصر در بخشش پرایش مهیا کنید و از دیگر نعمت‌ها که در خود این قصرهاست بر آنها بیفزایید». ^۱

امام کاظم^{علیه السلام} نیز در حدیث شریفی، دانشمندان دینی را همانند قلعه‌های محکم برای مؤمنان دانسته و فرموده است:

«هرگاه مؤمن دانا بمیرد، فرشتگان و مکان‌هایی از زمین که در آنها خدا را عبادت می‌کرده و نیز درهایی از آسمان که اعمال شایسته‌اش از آن فرا می‌رفته

است، بر او می‌گریند و در اسلام
 رخنه‌ای پدیدار شود که هیچ چیز آن را
 جبران نمی‌کند... زیرا که مؤمنان فقیه
 همچون دژهای مستحکم مسلمانان
 هستند و همانند بارویی که اطراف شهر
 را احاطه کرده است».^۱

این اوصاف عالمان مجاهد و وارسته‌ای است که
 همواره در نشر و تعلیم و مرزبانی از معارف مکتب
 اهل‌بیت^{علیهم السلام} کوشیده‌اند، چنانکه امام یازدهم^{علیهم السلام} به
 نقل از امام رضا^{علیهم السلام} می‌فرماید:

صادرین و با ارزش‌ترین عمل نیکوبی که
 دانشمندی از دوستان ما برای خود پیش
 می‌فرستد تا در زمان نقر و احتیاج و
 گرفتاری خویش از آن بهره‌مند گردد، آن
 است که در دنیا به فریاد یکی از دوستان
 نادان ما برسد و او را از خطر دشمن
 خدا و پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} رهایی بخشد. وی از
 قبر خود به پای خیزد در حالی که
 فرشتگان در صفاتی منظم از کنار قبر
 تا جایگاه همیشگی و دائمی او در بهشت
 به پا ایستاده‌اند و او را بر بالهای خود

حمل می‌کنند تا به بهشت وارد شود، این
فرشتگان به وی می‌گویند: خوشا به
حال تو، خوشا به حال تو، ای کسی که
سگان را از نیکان دور می‌ساختی و ای
کسی که برای پیشوایان و امامان نیکو،
غیرت می‌ورزیدی».^۱

و نیز به نقل از امام هادی^{علیه السلام} می‌فرماید:
«اگر پس از غیبت قائم^{علیه السلام} نبودند
عالمانی که مردم را به سوی آن حضرت
فراخوانده و هدایت نهایند و با حجت‌ها
و دلیل‌های الهی از دین او دفاع کنند و
بندگان ضعیف خدا را از دام ابلیس و
پیروانش و نیز از دام دشمنان مانعات
دهند، قطعاً کسی باقی نمی‌ماند، مگر
آنکه از دین خدا مرتد می‌شد، ولی آن
دانایان، دل‌های ناتوانان شیعه را تقویت
نموده و از انحراف حفظ می‌کنند،
همان‌گونه که ناخدای کشتی سکان آن را
نگه می‌دارد. آنها برترین خلق نزد
خداآوند عز و جل هستند».^۲

۱. همان، ج ۲، ص ۱۱.

۲. همان، ص ۶.